

SZEGEDI ÜNNEPI HETEK

Ma este újabb bemutató

Ma, szerdán - este újabb bemutatóra kerül sor a szegedi szabadtéri színpadon: öt külföldi művész közreműködésével a játékok együttese Mascagni Parasztszünet és Leoncavallo Bajazzók című operáját adja elő. Az előadást Mikló András rendezi és Vaszy Viktor vezényli. A főszerepeket Carla Ferrario, Ciro Pirota, David Ohanesian, Francisco Lazaro és Riita Pietarinen énekli.

Lola (Karikó Teréz) és Santuzza (Carla Ferrario) kettőse a Parasztszünetből.

Somogyi Károlyné felvételei

Jelenet a Bajazzók főpróbájáról

Szeged, sziget meg a Kiskun-napok

A lelkesebb újságolvasók még bizonyára jól emlékeznek a néhány éve lezajlott Szeged - sziget - vagy sziget - Szeged? - vitára. E polemikában arról volt szó, hogy az ország két őrlésszínvonal között melyik élvezzen valami nehezen megfogalmazható elsőbbséget: a „mienk”, a Dóm téri vagy a budapestieké, a margitszigeti. A cikkek tanúsága szerint a túlságosan csendes, művészeti eseményekben nagyon szegény nyarakat akarták - ha nem is kifejezetten, de azért egyben-másban Szeged rovására - felélnékelni a fővárosiak...

A Szeged - sziget - vagy sziget - Szeged? - a vita parazsa minden különösebb lángvetés nélkül kihunyott. Vagyis, hogy minden papírhadakozásnál hasznosabban folytatódott: bővítették a szegedi színpadot, ellátták a legmodernebb világítóberendezéssel; a margitszigeti nézőteret, pódiumot pedig jó alaposan felújították. Maradtak a rangos produkciók itt, és újrakezdődtek ott!

Jól is van ez így. Mármost az, hogy lett az országnak két, mindenféle óriáselőadásokra alkalmas arénája.

Az viszont semmiképpen sem jó, hogy a két helyen ugyanazok az együttesek kezdtek fellépni immár több éve. Ugyanazok a szovjet balettagyüttesek, nemegyszer ugyanazzal a táncjátékkal!

Eljönnek előbb Szegedre, itt áttáncolják a szokásos három estét, majd felmennek Pestre, és a Margit-szigeten is bemutatkoznak - jó néhány balettarátot megkímélve így a Szegedre való utazás fáradsalmaitól.

Azt, hogy ezek a pesti esték mennyivel csökkentik a Dóm téri bemutatók értékét, azt aligha kell hosszabban magyarázatni.

Eddig csak a szovjet balettagyüttesek tartottak másutt is - feltehetőleg néhány túl ügyes fővárosi szervező jóvoltából - előadásokat, most viszont a szabadtéri játékok idei bemutatósorozatának hazai művészcsoportja, a Néphadsereg Központi Művészegyüttese is átvette ezt a sajátos gyakorlatot. Nem, ők nem a Margit-szigeten fogják a Szegedre meghívott műsorukkal vendégszerepelni, hanem a Kiskun-napok programját élénkítik majd dalaikkal, táncaikkal, amelyek gyűjteményét ráadásul még úgy is hirdetik, hogy a - „szegedi” műsor. A Szegedi Szabadtéri Játékokon is látható összeállítás!

Akárhogy nézzük, ez azért már egy kicsit sok! Ugyanazt a produkciót a Dóm téri fesztivál közvetlen szomszédságában, azaz majdnem egy időben bemutatni - erre a rangsorításra már aligha akadhat szervezői, rendezői - és hát, együttes vezetői - magyarázat.

Hosszabb méltatlankodás helyett szeretnénk minden szerződöttetésben és szerződésben illetékest arra kérni, hogy őrizze meg Szegedet Szegednek, a szegedi fesztivált szegedi fesztiválnak! Ne legyenek itteni és ottani fellépések, ide- és odaigérkezések. Inkább a meghívott együttesekben válogathasson a néző, mintsem abban, hogy hol nézi meg azt az egy, vagy azt a két csoportot.

Erjen véget ez a furcsa „közösködés” a Margit-szigettel, hiszen az ottani színpad ma már mindenféle, a szegediekkel egyenrangú produkcióknak is otthont tud adni, s főképpen ne folytatódjék a Kiskun-napokkal, amelyeket elsősorban ipari és mezőgazdasági seregszern-

lének szánnak, s csak ezek után művészeti események sorának.

Az ideai műsor említett „fedése” sajnos már nem lehet segíteni. Jó lenne viszont, ha újabb szerződés-kettősökről nem esne többé szó.

— Szeged - sziget - Kiskun-napok: olyan furcsán követi egymást ez a három szó...

Akác László

Tanulmányok

Békéscsaba történetéből

Ritka szép kiadvánnyal lepte meg Békéscsaba tanácsa a város lakóit és az elszármazott csabaiakat, amikor megjelentette a Tanulmányok Békéscsaba történetéből című kötetet.

Az előző szerzője, Uhlár Mihály vb-elnök két jeles dátumra hivatkozik, amikor a Gyulán, illetve a gyomai Kner-nyomdában nyomott-kötött könyvet a jövőendő olvasók figyelmébe ajánlja: az egyik időpont Békéscsaba újfajtelepítésének 250., a másik pedig városi rangra emelésének 50. évfordulója.

Ahogy az illik, egészen a kezdetek kezdetétől, az első emberi nyomoktól számbavesszük a város történetét a tanulmányírók. Szólnak a középkori Csabáról, az 1849-1849. évi forradalom és szabadságharc „vonatközi” eseményeiről, a város iparának, kereskedelmének fejlődéséről. Az említett témákon túl, szó esik még a békéscsabai színészet történetéről, a képzőművészet jele-

Hús kamerán tv-lánc a moszkvai magyar kiállításon

Az Elektroiropex Kereskedelmi Vállalat 1955 óta évente rendszeresen rendez kiállítást a Szovjetunióban, exportcikkeinek legnagyobb felvevő piacán. Az idén a legszélesebb szakkörök és más érdeklődők tájékoztatására a legjobb alkalomnak az augusztus második felében Moszkvában megnyíló magyar népgazdasági kiállítás kínálkozik.

Az ágazati csoportosításban elrendezett kiállításon az Elektroiropex exportcikkei közül bemutatják többek között az új audio-vizuális és programozott oktató berendezéseket. Ezek bemutatását a közelmúltban a Lomonoszov Egyetem és a Vilniusi Egyetem is kérte, s így most lehetőség lesz arra, hogy ne csak a két nagy oktatási intézmény, hanem más egyetemek szakértői is megismerkedhessenek az új magyar gyártmányokkal.

Az Elektroiropex képviselői jelen lesznek a stúdiótechnikai és hangosítási berendezések moszkvai bemutatóinál is. A Szovjetunióban egyébként az utóbbi tíz évben épült vagy korszerűsített rádióstudiók 90 százalékában részben vagy egészben magyar berendezések találhatók. A Lenin-centenárium alkalmából felépült uljanovszki emlékközpontban és az ugyancsak uljanovszki rádióstudióban, valamint a taskenti Lenin-múzeumban magyar hangosítóberendezéseket szereltek föl. A taskenti Lenin-múzeumban ezenkívül magyar gyártmányú ipartévé-láncot alkalmazzanak a relikvák be-

mutatására. Ugyancsak magyar berendezésekkel látták el a kijevi, az Alma-Atai és a tbiliszi film- és koncertpalotát.

A magyar népgazdasági kiállításon nem csupán bemutatandó tárgy lesz, hanem a kiállítás szervezőinek munkáját megkönnyítő berendezésként működik majd a 20 kamerából álló ipartévé-lánc. Egyrészt demonstrációs célokat szolgál, másrészt pedig segítségével tekinthetik át, milyen a forgalom a pavilon különböző pontjain, hogy torlódás esetén átkerülhessenek a forgalmat.

Fém a veteményes ágyásokban

A növények szeretik az elektromosságot. Ezt az elmeletet egyszerű kísérlettel is igazolni lehet. Uborka-, burgonya- és paradicsom-ágyásokban acélcsőket ástak be a földbe. A csövekre három sorban drótot tekertek és még vaslemezeket is függesztettek rájuk. Ez a sok fém együtt kondenzátorként működött, összegyűjtötte és a növényekhez továbbította a légköri elektromosságot. A kutatók azt állítják, hogy a zöldségfélék statikus villamoság hatására kétszer annyi termést hoztak, mint egyébként. A megfigyelések szerint ráadásul így kevesebb rovar tett kárt a növényekben.

Befejeződött az anyanyelvi konferencia

Egyhetes előadássorozat után befejeződött Debrecenben a nyári egyetem keretében megrendezett anyanyelvi konferencia. A résztvevők kedden elutaztak Debrecenből Kecskemétre, a Kodály-szemináriumra.

Dr. Kálmán Béla professzor, a nyári egyetem igazgatója az alábbiakban összegezte a konferencia munkáját:

— A Magyar Tudományos Akadémia, a Magyarok Világszövetsége és a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem közös rendezésében első ízben megtartott

anyanyelvi konferencia összehívása kezdeti lépés volt, amit a jövőben folytatni érdemes. A debreceni találkozón a külföldi magyar iskolák tanárai, lapszerkesztők, magyar származású tudósok, magyar kulturális egyesületek vezetői találkoztak és cserélték ki gondolataikat, hallgattak előadásokat. A konferencia megvitatta a magyar nyelv és irodalom oktatásának, terjesztésének helyzetét, feladatait, kereste a hazai és külföldi magyar szakemberek közötti együttműködés formáit és lehetőségeit.

Óvoda vagy rendelő?

A hattastelepi mamák férőhelyét növelnék. Aggódó tiltakozó levelet juttattak el hozzánk. Az a hír járja, hogy az óvoda épületének felszabadult részében orvosi rendelőt kívánnak berendezni ahelyett, hogy a kicsinyek

férőhelyét növelnék. Aggódó tiltakozó levelet juttattak el hozzánk. Az a hír járja, hogy az óvoda épületének felszabadult részében orvosi rendelőt kívánnak berendezni ahelyett, hogy a kicsinyek

Kellemetlen gázszag

A Hági étterem Tóth József (Szeged, Kelemen u. 3.) panaszának tárgya. Eddig csak a hűtőkompresszor zaja okozott kellemetlen percek számára. „Most már bűz is

van... mert gázzal melegítik a vizet a konyhán. Ez nem is volna baj, de a bűz elvezetéséről is gondoskodni kellene valakinek” — írja.

Az A lépcsőház és környéke

Simon Jánosné (Bécsi krt. 8-16. sz.) az A lépcsőház lakójáról írt, hogy környéke elhanyagolt, piszkos. „Az A épület előtt... egyet-lenegyszer sem locsoltak az ide- a padokat tavaly felmésztek és azóta sem tették vissza. A gyerekek a futballozó felnőttek és gyere-

kek tönkretették.” A takarítással is elégedetlen olvasónk. A pincék és a falak tövét pedig „patkányok özönlöki el” — írja. Ilyen körülmények között a lakók nem tudják a kisebb gyerekeket leengedni az udvarra és a felnőttek sem szívesen teszik ki lábukat a lakásból.

A védekezés hősei

Az árvízi védekezés névtelen hőseiről ír U. Gy. olvasónk. Hiányolja, hogy a szerencsétlenül jártakról, a segítőkészség áldozatairól nem esik szó a veszély elmúltával. Megfeledekezünk róluk. „kik segítségnyújtás közben kézlábtörést, vagy komoly belső zúzódást szenvedtek.” Ezekről nem hallani semmit, senki meg sem említi, pedig van belőlük. Ők is a közért kockáztatták testi épségüket, életüket...

A levél végefelé kiderül, hogy írója, mint könnyűbúvár, lábtörést szenvedett az árvízveszély idején. Jelenleg is ágyban fekvő beteg. Több sorstársáról írt soraiban saját szomorúsága is érződik: „Rájuk nyitja-e valaki az ajtót azok közül, akik túrték, elfogadták segítségüket és örültek eredményeiknek?”

Kedves U. Gy. és sok száz önfeláldozó társa! Egyenként köszönetet mondani mindannyiuknak nem tudunk. De akkor, amikor a helytállás, emberi erőfeszítés eredményeiről dicséret, elismerő szó esik — márpedig erről sokat hallhat és olvashat most is —, természetesen az Önt és a többieket is megilleti. És a gondoskodás is!

A. E.